

Helena Dam á Neystabø er púra avgjörd um Landsjúkrahúsið:

Trætan skal loysast í ár

Vit mugu finna eina loysn á træti á Landsjúkrahúsinum, sum, sum bæði læknar og sjúkrasýstrar kunnu góðtaka. Men so mugu báðir partar eisini verða verða til reiðar at slaka í sínum krøvum, sigur Helena Dam á Neystabø

ÁKI BERTHOLDSEN

– Ósemjan á Landssjúkrahúsinum skal verða loyst í ár.

– Tað er onki sum eitur. Tann áralanga ósemjan um, hvør skal hava leiðsluna á Landssjúkrahúsinum er nú komin inn í eitt avgjerandi tíðarskeið.

Í hvussu so er, er Helena Dam á Neystabø, heilsumálaráðharrin, er púra avgjörd, tá ið vit biðja hana um eina viðmerking til tíðindini á bls 4 um ósemjuna á Landssjúkrahúsinum.

Hovuds ósemjan á Landsjúkrahúsinum hevur øll árini snúð seg um, hvussu ovasta leiðslan á hvørjari deild skal mannast.

Læknarnir vilja bara vita av eini einstreingjaðari leiðslu, men sjúkrasýstrarnar vilja bara góðtaka eina tvístreingjaðari leiðslu, har sjúkrasýstrar sita í leiðsluni á jøvnum fœti við læknarnar. Men sjúkrahúisleiðarin,

– So leingi sjúkrahúisleiðarin arbeiðir við málinum, kann eg ikki taka úr hondunum á honum, sigur Helena Dam á Neystabø

Jákup Mørkøre kunngjörði fyrr í ár, at hann ætlaði at seta eina einstreingjaðari leiðslu á Landssjúkrahúsinum, har ein einsamallur, leiðari, vanligi ein yvir-lækni, hevði evstu ábyrgdina á hvørjari deild.

Samstundis skulu vara-leiðarar setast og teir skulu vanligi vera sjúkrasýstrar.

Hetta hevur so einaferð enn fingið sjúkrasýstrar upp úr stólinum.

Tær hava mótmælt bæði hjá sjúkrahúisleiðaranum og hjá heilsumálaráðharranum, og tær siga, at nú er málið komið hartil, at tað er neyð-

ugt, at Helena Dam á Neystabø, sum hevur evstu ábyrgdina av heilsuverkinum, viðurkennir sær sína ábyrgd og sker ígjøgnum. Tær vanta nevnliga ikki, at tað ber til at fáa eina loysn annars.

Framvegis uppgávan hjá leiðaranum
Men hesum er Helena Dam á Neystabø grundleggjandi ósamt í.

Hon sigur, at tað er ein uppgáva hjá sjúkrahúisleiðaranum at seta tann nýggja leiðslubygnaðin í verk.

– Tað var eitt av enda-

málinum við at seta sjúkrahúisleiðaranum og harvið verður tað, sigur Helena Dam á Neystabø.

Men hon leggur afturat, at hon hevur víst sjúkrahúisleiðaranum á, at tað hevur skund at fáa málið avgreitt og at ventur at fáa eina afturmelding frá honum heilt skjótt.

Hon sigur eisini, at hóast hon hevur boðað sjúkrahúisleiðaranum frá, at málið má avgreiddast skjótt, hevur hon ikki givið honum nakað evstamark.

– Men málið skal í hvussu so er loysast í ár. Tað er onki

sum eitur, sigur hon púra avgjörd.

Hon sigur afturat, at sjúkrahúisleiðarin hevur fingið at vita um tey fyri-varni, sum partarnir hava í málinum.

M.a. tað, at sjúkrasýstrarar noktaðu at góðtaka størvini sum varaleiðarar, tá ið sáttmálasamráðingar vóru í fyrr í ár.

– So sjúkrahúisleiðarin kennir fortreytirnar fyri arbeiðnum at gera ein nýggjan leiðslubygnað og so má hann laga sítt arbeiði eftir tí, sigur heilsumálaráðharrin.

Hon heldur annars ikki, at hetta er eitt mál, sum eigur at vera ímillum stovnsleiðsluna og fakfelagini.

– Hetta er eitt mál ímillum stovnsleiðsluna og arbeiðsplásið.

Ikki mitt borð

Og Helena Dam á Neystabø fer ikki at gera eftir áheitanini frá sjúkrasýstrunum um at taka málið um leiðslubygnaðin á Landsjúkrahúsinum í egnar hendur og at skera ígjøgnum.

– So leingi sjúkrahúisleiðarin arbeiðir við málinum, kann eg ikki taka úr hondunum á honum.

– Leiðslubygnaðurin er eitt fyrirsitingarligt mál at loysa, ikki eitt politiskt mál og tað skal vilja heilt illa til, áðrenn hon tekur tað á landstýrisborð.

– Eg haldi ikki, at tað er rætt at taka málið á mitt borð fyrr enn partarnir eru komnar til ta niðurstøðu, at málið stendur fullkomiliga í botni.

– At gjørt tað so leingi málið ikki er fullkomiliga fastlæst, vildi verið at tikið ábyrgdina frá teimum, sum

hava ábyrgdina. Politikarar kunnu heldur ikki ganga og leggja seg út í bygnaðin á hvørjum einasta arbeiðsplásið.

Tað er ein spurningur ímillum leiðsluna og arbeiðsplásið. Og partarnir á Landssjúkrahúsinum mugu sláa seg til tols við, at teir skulu finna eina semju.

– Heilsumálaráðharrin sigur, at so hon væntar ikki, at málið kemur har til, so leingi vit hava ein sjúkrahúisleiðara, sum arbeiðir við málinum.

Hon sigur, at landstýrið hevur givið Jákup Mørkøre, sjúkrahúisleiðara friar hendur at seta eina leiðsluskipan í verk, sum hann heldur tænnir endamálinum best.

– Tað vildi verið skeiðt at álagt honum at sett eina ávís skipan í verk.

– Men hann kennir fortreytirnar og eg vænti at hann finnur eina loysn útrá tí.

Báðir partar skulu góðkenna loysnina

Men Helena Dam á Neystabø sigur, at sjálvsagt var út-gangsstøði, at vit skulu hava eina leiðsluskipan á Landssjúkrahúsinum, sum bæði læknar og sjúkrasýstrar vilja góðtaka.

Og tað liggur sjálvsagt framvegis í kortunum.

– Men málið er ómetaliga trupult at loysa.

– Og tað fer at krevja, at bæði læknar og sjúkrasýstrar geva seg eitt sindur.

– Tað er trupult at hugsa sær eina loysn, har bara annar parturin skal vera noyddur at geva seg, sigur Helena Dam á Neystabø.

– Fortreytin fyri eini semju er, at allir partar í málinum eru líðilgír og vilja slaka. Tí verður neyðugt at finna eina loysn, sum onkusvegna liggur ímillum krøvini hjá læknunum og krøvini hjá sjúkrasýstrunum- ella møguliga finst onkur heilt triðja loysn, sigur Helena Dam á Neystabø.

Sí eisini grein á bls 4

Vit finga ikki pening til nýggja útgerð

– Støðan á føroysku sjúkrahúsinum kann ikki góðtakast.

– Vit royndu at gera nakað við støðuna í fjør, men lögtingið vildi ikki, sigur Helena Dam á Neystabø

ÁKI BERTHOLDSEN

– Vit hava roynt at gera nakað við støðuna.

– Men lögtingið tók peningin frá okkum.

Sigur Helena Dam á Neystabø, heilsumálaráðharrin.

Vit hava spurt hana, hvat hon heldur um støðuna á føroysku sjúkrahúsinum.

Seinastu tíðina hava vit fleiri ferðir í Sosialinum greitt frá, hvussu uppslitin ymisk útgerð á teimum føroysku sjúkrahúsinum er, ikki minst í Klaksvík og í Havn.

Í Klaksvík hava tey verið noydd at brúka ein vøruvogn til sjúkrafutning við at skora børuna í lastini.

Í Havn brendi ein sjúkrahúsar bílur saman á vág til Vestmanna eftir einum sjúklingi og á Landssjúkrahúsinum er røntgenútgerðin so uppslitin, at yvirleknin sigur, at støðan er á markinum til tað

óetiska, tí tað kemur ofta fyri, at tól brotna mitt í eini kanning, so at sjúklingar mugu sendast avstað aftur.

Vit hava roynt

Nei, Helena Dam á Neystabø heldur ikki, at slíkt kann góðtakast.

– Trupulleikin er, at nógvar fløgur til endurnýggjar á sjúkrahúsinum hava ligið á láni í fleiri ár, nú í krepplun.

Ístaðin fyri at skifta útgerðina út so líðandi, standa vit nú í eini støðu, at neyðugt er at nógva útgerð treingir til at verða skift út íseini.

Tó visir hon á, at nakað er gjørt við at bæta um støðuna hjá sjúkrahúsenastuni. – Ein bílur kom fyri tveimum árum síðani, ein er

akkurat komin og ein kemur afturat heilt skjótt.

– Ynskilið er, at vit kunnu koma í eina støðu, har vit eru før fyri at útgeva ein nýggjan sjúkrahúsar bíl um árið, sigur hon.

Á næstu figgjarlóg verður miðað eftir at fáa figging til ein nýggjan sjúkrahúsar bíl til Klaksvíkar.

Annars sigur Helena Dam á Neystabø, at hetta landstýrið hevur roynt at gera nakað við tað trupla støðuna hjá sjúkrahúsinum.

– Á figgjarlóginu í ár royndu vit at gera eina konto fyri seg sjálfvan til útgerð til sjúkrahúsinu.

– Hetta var í konto, sum skuldi vera felags fyri øll tey trý sjúkrahúsinu.

– Fyri at økja um møgu-

leikarnar fyri at fáa málið ígjøgnum settu vit ikki meiri enn trýggjar milliónir av í uppskotinum til figgjarlóginu í ár.

– Men tíverri finga vit ikki vælvið fyri hesum í figgjameyndini, tí hon strik-aði bæði konto og upphædd aftur, sigur Helena Dam á Neystabø.

Hetta gjörði, at sjúkrahúsinu eru framvegis sera illa fyri tá tað kemur til at endurnýggja dýr tól, tí tað er illa rúmd fyri at figgja tey yvir vanligu raksturin.

Men hon sigur, at ætlanin er at royna aftur næsta ár og so at vóna, at jáltandi myndugleikin, lögtingið visir stóri vælvið hesuferð.

– Eg má líta á, at lögtingið ásannar, at tað er neyðugt

at útskifta útgerðina á sjúkrahúsinum eftir einari langtíðarætlan.

Hon heldur, at tað, sum liggur fyrst fyri at verða endurnýggjað, eru røntgenólina á Landssjúkrahúsinum, sum eru rættiliga illa slitin.

Men hon visir eisini á, at tað er so nógva annað, sum harðliga trøngir til ábøtur, m.a. sjálvir bygningarnar.

– Okkara uppgáva verður so at raðfesta fløgurnar, so at vit hvørt ár fáa gjørt tað, sum er mest neyðugt.

Annars heldur heilsumálaráðharrin, at heilsuverkið er ikki verri fyri enn heilsuverkini í hinum norðurlondum.